Compartir els mèrits

SEBASTIÀ ROIG

Ahir, algun article ens presentava el taekwondista Joel González dient: «Va néixer a Figueres a 26 anys, viu en el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat i quan va a casa la família és a Vilafant, a tocar el gimnàs del seu pare, el Tae Sport».

És una bona síntesi. I se'n pot deduir que, a l'hora de gestionar les celebracions col·lectives pel seu èxit esplendorós, Figueres i Vilafant haurien d'anar del bracet.

Anar plegats no hauria de suposar cap esforç a dues localitats que, des de fa uns anys, ja comparteixen el nom d'una estació de tren que, de fet, es troba en terme vilafantenc. I, sobretot, perquè Figueres, com s'ha dit molts cops, ha d'exercir una capitalitat generosa i compartir-la amb els pobles i les ciutats properes. Uns pobles que, molt sovint, són decisius per oxigenar les seves fites esportives, comercials, culturals i tecnològiques.

Figueres, girada d'esquena a la comarca, seria una entelèquia força esquifida. De manera idèntica, la vida i l'obra de molts figuerencs rellevants no es pot deslligar d'aquest entorn. En tenim proves a cabassades en els llibres de Maria Àngels Anglada, Alexandre Deulofeu o Josep Pous i Pagès. Podríem explicar l'obra de Salvador Dalí isolant-la de Cadaqués i Portlligat? Oi que no? Joel González és un altre bon exemple de transversalitat. I els seus mèrits esportius, el resultat d'una aposta personal i decidida per la constància, l'esforç i la superació. Una aposta que ha reeixit de forma espectacular, malgrat el dèficit d'inversió en equipaments esportius que, des de fa anys, vivim a Figueres.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/08/24/compartir-merits/800594.html?utm_source=rss